

Nr. 2, Oktober 2008

Foto: Marit Bakke

Kampen er over

Kåre Vollan: Velgermakt og inkludering

Åpent møte i Norge-Nepal foreningen
onsdag 19. november kl. 18.30, Batteriet, Storgata 36

Batteriet er det gamle Prinds Augusts Minde. Nr. 36 er 200 meter fra Brugata stoppested for trikken og 100 meter fra Hausmannsgata. Gå inn jernporten (det er en flaggstang på plassen innenfor) og bruk inngangen til venstre.

INNHold

Samtalens mann i den norske ambassaden i Nepal:	
Medlemsmøte med Tore Toreng 18. september 2008	3
“Peace comes first” Mr. Dahals første intervju som statsminister	7
Neste møte: Kåre Vollan om velgermakt og inkludering	11
Fellesmøte med Den norske Tibet komite	11
Eksiltibetanere i Nepal risikerer utvisning	12
Nepalese Tourists in Norway	14

Hamro Patrika legges nå bare ut som en pdf fil på Norge-Nepal foreningens hjemmeside og en link sendes til de som har e-post. De som ikke har internett får sendt en printet papirversjon i posten.

Redaksjon: Marit Bakke

Norge-Nepal Foreningens logo: Stein Fossum

Layout: Manohar Pradhan

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

Samtalens mann i den norske ambassaden i Nepal

Tore Toreng om fire spennende år

På medlemsmøtet torsdag 18. september 2008 fikk tilhørerne et interessant og spennende innblikk i de siste fire års virksomhet på den norske ambassaden i Nepal. Vi vet alle at disse årene har vært preget av politiske og militære konflikter. Tore Toreng fikk på en levende og personlig måte fortalt oss mye om det som foregikk bak kulissene.

Tore Toreng på Batteriet Foto: Manohar Pradhan

Dengang og nå

Da Tore Toreng kom til Kathmandu den 4. september 2004 for å tiltre som ny ambassadør var det portforbud på grunn av antimuslimsk uro etter at nepalske arbeidere var blitt drept i Irak. På veien fra flyplassen kjørte det politibiler både foran og bak ambassadørens bil. Gatene var tomme og bilturen tok ca. ti minutter. Da Toreng forlot Kathmandu fire år senere, i september 2008, var det bilkork og kaos i gatene. Bilene sto nesten stille og det var så vidt Toreng rakk flyet. Stille gater og frisk luft kan betraktes som et gode, men i Kathmandu er det tegn på en ekstraordinær situasjon. Den frustrerende bilturen til flyplassen i 2008 bekreftet derfor at alt var normalt.

Før stasjoneringen i Kathmandu hadde Tore Toreng erfaringer fra andre land i Sørøst Asia. Å fungere i et asiatisk land var derfor ikke noe nytt, men å stå overfor militære konflikter var en ny utfordring.

Allerede i januar 2005 leverte den norske ambassaden et forslag til statsminister Deuba om å dele norske fredsprosesserfaringer. Deuba fikk ikke gjort mye med det, for allerede den 1. februar ble han sparket av kong Gyanendra som selv overtok all makt. Den norske ambassaden var skeptisk til den nye politiske situasjonen, men ville gi kongen noe tid for å vise hva han ville. Imens

hadde Toreng kontakt med ledende politikere, til kongens irritasjon. Da tiden gikk uten at det ble noen bedring i forhold til blant annet menneskerettighets situasjonen, besluttet den norske regjeringen seg for å redusere bistanden til Nepal som et uttrykk for misnøye med utviklingen. I siste halvdel av juli ble dette gjort kjent gjennom en pressemelding om at Norge ville skjære ned på bistandsmidlene og at man ikke ville inngå nye avtaler med myndighetene. Kongens folk ble sinte, mens representanter for de politiske partiene gratulerte ambassadøren for den klare meldingen.

Samtalene med partene i konflikten fortsatte utover vinteren 2005/2006. Representanter for partiene, det sivile samfunn, militæret og kongens regjering ble invitert til møter i ambassadens regi. Da folkeopprøret kom i april 2006 var det

Freden bygges gjennom samtaler

Før fredsavtalen ble inngått i november 2006 ble maoistene invitert til alle seminarer som ambassaden holdt. Dermed ble alle parter i konflikten bragt sammen i det som Toreng kalte et opplæringsprogram. Det gjennomgående tema var utviklingen av rammer for et demokratisk samfunn, inkludert å forberede gjennomføringen av valget til den grunnlovgivende forsamlingen. Kåre Vollan ble en helt sentral person i arbeidet med den nye valgordningen, ikke minst for

etablert et tillitsforhold mellom disse miljøene - spesielt med de politiske partiene - og ambassaden. Dette var grunnen til at de tre største partiene den 24. april valgte den norske embetsboligen som arena for en orientering til alle ambassadørene om kong Gyanendras beslutning om å trekke seg tilbake - noen timer før Kongen sent på kvelden leste opp sin erklæring - en erklæring som var diktert av de politiske partiene.

Kort tid etter kom utviklingsminister Erik Solheim til Kathmandu og åpnet for at norske bistandsmidler skulle opp igjen på det tidligere nivået. Solheim var første utenlandske regjeringsmedlem som i Kathmandu kunne gratulere det nepalske folk med seieren over det eneveldige kongedømmet.

å sikre representasjon fra underprivilegerte grupper og minoirteter. (Vollan forteller om dette i Norge-Nepal foreningen den 19. november - se hjemmesiden).

En annen sentral person i fredsprosessen har vært general Jan Erik Wilhelmsen. Han ble utnevnt som leder av FNs våpeninspektører innenfor den såkalte UNMIN-operasjonen. The Joint Monitoring Committee holdt hele 79 møter om samordning av regjeringshæren og maoistenes tropper. Dette ble den viktigste

møteplass mellom de to hærene. En annen nordmann - Lars Erik Skansar - var en energisk og særdeles effektiv organisator av etableringen av de leirene som man behøvde i denne prosessen. Norge finansierte mye av dette arbeidet direkte fra ambassaden. Maoistenes våpen ble som en del av fredsoperasjonen plassert i låste containere (nøkkelen oppbevares av leirkommandanten selv), men det er fortsatt et stort problem at det i realiteten

Nepalesisk eierskap

Tore Torengs foredrag ga oss inntrykk av en aktiv ambassade som hadde spilt en viktig konstruktiv rolle i fredsprosessen. Samtidig var det veldig viktig for Toreng å understreke at nepaleserne var blitt enige

Konkrete initiativer fra ambassaden

Norsk bistand går til utbygging av vannkraft og alternativ energi, til å utvikle godt styringssett (good governance) og grunnutdanning. Ambassaden har dessuten tatt flere initiativer for å støtte det sivile samfunn og mobilisere nye grupper i politisk arbeide. Det finnes mange sterke kvinner i Nepal og mange organisasjoner, men lite samarbeid dem imellom. Etter kongens avgang ble de invitert til å bruke møterom i ambassaden for å drøfte muligheten for å utvikle en felles plattform for kvinners deltakelse i freds- og demokratiprosessen. Dette førte til dannelsen av en ny

finnes to hærer i Nepal. En annen tidsinnstilt bombe er de tusener unge nepalesere som nå er arbeidsløse og som lett trekkes til voldelige ungdomsorganisasjoner i en situasjon hvor håndhevelse av lov og orden har vært dårlig. Fredsavtalen og avtalen om våpnene har i hvert fall signalisert at ingen vant, ingen tapte etter ti års væpnet konflikt.

uten hjelp utenfra, det var deres fredprosess. Nå må nepaleserne få lage sin egen grunnlov, om ønskelig med hjelp utenfra.

samarbeidsorganisasjon. Det var også et ønske om at "unge stemmer" skulle få en større plass i demokratiprosessen - blant annet at ungdom i større grad burde få plass i den grunnlovgivende forsamling. Dette forutsetter at de blir akseptert av de politiske lederne som tilhører en helt annen generasjon. En dialog mellom partiledere og ungdomspolitikere ble initiert og fant sted i ambassaden. 51 av de nyvalgte parlamentarikerne er under 35 år. Et tredje tiltak har vært å støtte dialoger utenfor Kathmandudalen mellom politikere og vanlige folk om dagens problemer og landets framtid.

Kultursamarbeidet mellom Norge og Nepal har vært lite kjent. Tore Toreng ga flere eksempler på et svært aktivt engasjement både innenfor teater og musikk. En nepalesisk oppsetning av ”Et dukkehjem” har spilt innpå 200 forestillinger i Kathmandu (en forestilling på Torshov teatret i Oslo!). I forbindelse med Ibsenåret i 2006 var det en egen regional

Den uhøytidelige ambassadøren

Tilhørerne på møtet lærte mye om ambassadens engasjement i fredsprosessen, om samarbeid mellom to kulturer og om en ambassadørs personlige deltakelse i en særdeles urolig periode.

Det var tydelig at Tore Toreng har knyttet sterke bånd til landet og folket. Vi fikk inntrykk av at politikernes ”kitchen table” forhånds orientering om kongens

Marit Bakke

Fra møtet på Batteriet

teaterfestival i tillegg til storbandkonsert med norske og nepalesiske musikere. Musikk-samarbeidet har omfattet en lang rekke gjensidige utvekslingsprogram. Et av disse omfatter Durga Prasad Khatiwada, nepalesisk musiker, som i september/oktober 2008 har turnert med Rikskonsertene i Norge og som på møtet bekreftet at det kulturelle samarbeidet er svært vellykket.

erklæring hadde vært et helt spesielt øyeblikk som bekreftet gjensidig tillit. Dette skyldes nok ikke minst ambassadørens uhøytidelige stil.

Norge-Nepal foreningen takker for et minnerikt møte. Tore Toreng er nå tilbake i Norge, men vi ønsker han lykke til som rådgiver for fred og demokrati i Nepal.

Foto: Manohar Pradhan

Les mer ambassaderelatert stoff i Hamro Patrika:

Nr. 1. juni 2006: Seminar om norske NGO'ers arbeide i Nepal.

Nr. 2, oktober 2006: Om den nye norske ambassadebygningen i Kathmandu.

"Peace process comes first"

Den 21. juli 2008 var en historisk dag i Nepal, da Dr. Ram Baran Yadav ble valgt som landets første president. Etter mange runder med forhandlinger ble så Pushpa Kamal Dahal (tidligere kalt Prachanda) den 17. august valgt som republikkens første statsminister.

Nedenfor bringer vi det første intervjuet som Mr. Dahal gjorde som statsminister, med *Himal Khabarpatrika*. Intervjuet ble gjengitt på www.nepalitimes.com den 18. august 2008.

*****

Himal Khabarpatrika: How did you reach a consensus to form the government?

Pushpa Kamal Dahal: This was an effort to forge consensus amidst disagreement. We are moving ahead on the belief that, even with all of the divergences between ourselves we can achieve the kind of consensus that will take us ahead. We share an agenda of social and economic transformation with the UML, and are with the Forum on the matter of formation of a federal republic. The consensus between the three parties will guide the peace process to reach a logical solution, and will also ensure a two-thirds majority in the writing of the constitution itself.

Can this be called a natural coalition?

A coalition must be termed natural if it is likely to move in a progressive direction; but it is a forced coalition if it is

regressive. Our coalition, between parties that share similar agendas, is natural and progressive. Whereas the previous alliance, between the Nepali Congress, UML and the Forum, was a dramatic coming together of contradictory forces.

How can those who call for 'one Madhes, one state' and those who oppose it work together?

We have an understanding on autonomous regions and federalism with the pro-Madhes parties. However, we have made it clear early on that 'one Madhes, one state' is not a possibility. We can have lots of autonomous provinces in the Madhes or Tarai on the basis of language, culture and geography.

How can the new constitution be written with the Nepali Congress (NC) out of government?

The NC is trying to imply that it has been deliberately left out of the government, but this is untrue. We were fully engaged over a long period to go into the government with the NC. In fact, friends in the UML were even more active for this end. Finally, on the afternoon of 14 August, at a meeting with the UML and the Forum, the NC made it clear that it was not keen to be part of a Maoist-led government. I was taken aback, and realised then that the Defense Ministry had never been the real issue [during negotiations over portfolios].

Has political polarisation begun?

The process of polarisation began when we moved from a consensus-based to a majority-based system [through an amendment of the interim constitution following the elections]. However, any polarisation that will affect these priorities should not be pursued at a time when our priorities are constitution-writing and establishing long-term peace.

How can there be agreement in constitution-writing, now that we have a government and an opposition?

We will try to maintain consensus. We have been telling the Congress that we need to conduct ourselves carefully, since the constitution has to be written on time. We will try this exercise, and perhaps in a couple of months or more after staying in opposition the Congress could be

persuaded to join the government. My effort shall be to continue to try to bring everybody into government, and if the environment improves we can start thinking in a new manner.

What are the new government's priorities?

The peace process indeed comes first. We have agreed on the integration of the militaries within three to six months. Then, second, we need to draft the constitution. Third, we have to provide relief to the people. The absence of a government for the past four months has led to a rise in impunity, and has threatened peace and security. The need of the hour is to address and manage these issues.

How will you fulfil the pledges made during the elections?

We presented an election manifesto with long-term plans for 10, 20, 40 years. Since our focus in the next two years will be on writing the constitution, it is true that we will not be able to do much. However, we will initiate immediate relief for the people, and start work on long-term infrastructure projects. To give you an example of our plans, we can establish a team under the prime minister to efficiently bring in local and foreign investment. The people will take confidence if we are able to draft the

constitution and also convince them that something positive is happening.

6 **The Nepal Army seems anxious over the formation of a Maoist-led government. How will you address its concerns about the matter of integration?**

We are committed to the goal of long-term peace, and the Nepal Army too does not want bloodshed among Nepalis. I see no reason why the army should be distressed by the turn of events that has us leading the government. In fact, I think they will be happy, as it will be easier to achieve lasting peace and strengthen the army under the new government. As the situation demands, we will manage and improve their security and structure. The accusations that we will come in and destroy everything are untrue. It will actually be easier to implement the Comprehensive Peace Agreement's provisions on army integration and rehabilitation under a Maoist leadership than under one that does not understand the issue.

How will you go about the issue of integration?

The main basis of integration is the Comprehensive Peace Agreement. Then there is the interim constitution, which has firmed the ground. As per the constitution, the third basis will be the formation of a

committee to look into the matter, comprising the political parties in the cabinet. We will have in-depth discussions on this issue, and will come up with the simplest and most effective model. I do not think the Nepal Army needs to worry, because the decision will be arrived at through consensus in a committee made up of all the political parties.

Will you continue to use Maoist combatants for your security?

At the moment, we are using a team comprising of the police and members of the PLA who have been verified by UNMIN [the United Nations Mission in Nepal]. In future, too, as per requirements, we may continue with a similar arrangement. But after the formation of the government, perhaps we will see a change in this. After army integration and rehabilitation, one can think of an adjustment so that they are under a single command and control.

Is there now a change in your Maoist ideology, that violence is an instrument to gain political power?

The political transformation here has been quite unique, and is worthy of study. It is rare to find a situation where those who were at war barely two years ago have been elected by the people to lead the government. We ourselves may not find this evolution very significant, but in my

view before long the world will take great interest in what we have achieved. We are proud that our People's War has created a political scenario like no other. But keep in mind that even yesterday's armed conflict was not a matter of our choice; rather, it was a compulsion. Today there is a new political situation, and we are focused on taking society forward through peaceful means.

Will the Maoists now formally announce a rejection of violence?

This is a very difficult question. Those who demand this of us are the very people who engage in violence under the cover of so-called democracy. We cannot talk about violence in neutral terms, and only a fool would say he is forever against the use of violence. Likewise, it is foolish and unscientific to claim to be forever in favour of the use of violence. One is for or against violence depending on the situation. If a foreign army attacks Nepal, we would all be speaking in favour of violence. To try to make us say we will never use violence is an attempt to trap us. Violence was never our choice in the past, and neither is it today.

With you now in government, can we say that the Maoists have captured power or is that yet to happen?

Anyone who leads by political thought harbours hopes of capturing state power,

and the only difference is in whose name and by what methods. As far as possible, every party tries to achieve this through peaceful means. No one wants to forcefully kill anybody. But if the situation demands it, one is forced to pick up weapons to move ahead. Nepal has a history of 10 years of People's War, as well as 60 years of armed and peaceful struggle.

After 70 to 75 years of struggle, we have abolished the monarchy and established Nepal as a republic. We are now trying to establish Nepal as a federal republic. For this reason, we are hopeful that the Nepali people will not need to take up arms again to capture state power.

You were projected as the future president of Nepal, so how does it feel to be prime minister instead?

The party had put forward the idea of a president in order to address the issue of state restructuring. The intention was also to emphasise our commitment to transform Nepal into a republic. But given the kind of people's verdict that came, we were not in a position to do whatever we wanted. Thereafter, the party thought it more appropriate to propose my candidacy for the post of prime minister. The party's decision is more important than my personal feelings.

Neste møte i Norge-Nepal foreningen

Onsdag 19. november 2008 kl. 18.30

Batteriet, Storgata 36

Kåre Vollan

Kåre Vollan kommer og snakker om valgordningen og valget i Nepal: Velgermakt og inkludering. Kåre Vollan var rådgiver under forberedelsene til og gjennomføringen av valget på den grunnlovgivende forsamlingen i Nepal. En av utfordringene var å få en valgordning som ville inkludere marginaliserte grupper.

Kom og hør Kåre Vollan utdype noe av det Tore Tøreng fortalte på møtet den 18. september! Du kan orientere deg om saken ved å laste ned Kåre Vollans notat "The System of Representation for the Constituent Assembly Elections in Nepal. An Assessment and suggestions for future elections." Lenk: www.norge-nepal.no/images/files/Vollan_System_of_repr.pdf

Fellesmøte med Den norske Tibet komite

Medlemmer i Norge-Nepal foreningen inviteres til det tradisjonelle julemøtet med Den norske Tibet komiteen. Møtet blir holdt i **begynnelsen av desember 2008**, og endelig dato legges ut på vår hjemmeside (www.norge-nepal.no) og på Tibetkomiteens hjemmeside (www.tibet.no) i løpet av oktober. Sted: Menneskerettighetshuset, Tordenskioldsgate 6 B (ved Rådhusplassen).

Eksiltibetanere i Nepal risikerer utvisning

Mange eksiltibetanere har slått seg ned i Nepal og etablert seg med å lage tepper, drive restauranter og hoteller eller annen virksomhet. *Hamro Patrika* har blant annet skrevet om to av disse, Diki og Ugen, som har drevet restuarant og hotell Utse i Kathmandu i mere enn 30 år (se *Hamro Patrika* nr. 1, juni 2006). Selv om de fleste eksiltibetanerne har gjort det godt og trives i Nepal, hender det likevel at de er engstelige for hva som kan skje. Dette gjelder især de mange som ikke har fått oppholstillatelse eller nepalesisk statsborgerskap. Siden 1980-årene har tibetanere som registrerte seg hos lokale myndigheter og som ble anerkjent som flyktninger fått papirer på at de har lov til å oppholde seg i Nepal. Regjeringen mistenker nå at mange av de som deltar i protestene ikke har slike papirer.

Det er med bekymring at vi i det siste har kunnet lese om tibetanske flyktninger som risikerer å bli sendt ut av Nepal. Vi har også sett bilder av tibetanere som demonstrerer utenfor den kinesiske ambassaden i Kathmandu. Politiet har gått tildels hardt fram mot demonstrantene. Regjeringsskilder har sagt at protester mot vennligsinnete nasjoner, inkludert Kina, ikke er tillatt og at utenlandske ambassader må beskyttes.

Den 11. september 2008 rapporterte Associated Press at den nepalske regjeringen hadde beordret politiet til å oppspore tibetanere som lever illegalt i landet og at de som ikke har papirene i orden ville bli deportert. Så langt hadde politiet tatt 106 tibetanere i forvaring for nærmere undersøkelse.

Human Rights Watch følger nøye med i det som skjer. Fra *The Human Rights House Network Newsletter* nr. 5 / 08 har vi sakset følgende:

About 6,000 Tibetan refugees are at risks of deportation - 30% of the 20,000 Tibetan refugees living in four camps in Pokhara, Nepal who entered Nepal illegally or were never granted a refugee certificate face imprisonment and deportation in an attempt to satisfy China. Altogether 132 Tibetan activists have been arrested since 9 September 2008.

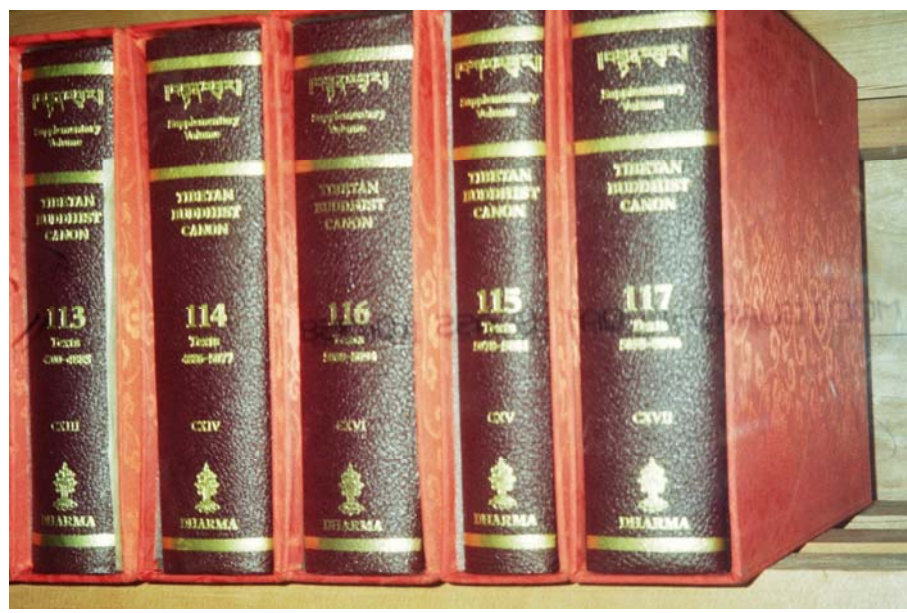
"Nepal has turned into a poodle of China." - stated Mr Suhas Chakma, Director of Asian Centre for Human Rights.

As a ratifying party to the UN Convention Against Torture (CAT), Nepal has the legal obligation to ensure that no Tibetan refugee is repatriated to China where they face the risks of torture, inhumane and degrading treatment. Article 3(1) of the CAT prohibits expulsion, return ("refouler") or extradition of any person to any State where there are substantial grounds for believing that s/he would be in danger of being subjected to torture.

Du får mer informasjon om situasjonen på Den norske Tibet Komites hjemmeside:

www.tibet.no

Marit Bakke

En truet kultur ?

Foto: Marit Bakke

Nepalese Tourists in Norway

Mellom 2. og 15. juli 2008 var Bhim og Bina Thapa i Norge. Bhim er trekking guide i Nepal og i januar ble Bina ferdig med en tre års sykepleier utdanning. Etter mange års bekjentskap og vennskap fant Marit Bakke og Marit Kleppa (begge medlemmer av Norge-Nepal foreningen) at tiden var inne for at Bhim og Bina skulle få sjansen til å være turister i Norge og inviterte dem til å komme sommeren 2008. Nedenfor er Bhims beskrivelse av turen og oppholdet.

Our unforgettable travel to Norway

This was our first journey in Europe after Bina and I got married in July 2000. At that moment we did not dream about travelling to Europe. Fortunately, I have for many years been working at Mila Adventure Travel Agency, which is located in Mahankal Boudha Kathmandu, as a trekking guide. Through my job I have met many people from other countries.

During the trekking season in 2002, I took two women on a trek to Upper Mustang. One of them was from Norway, Marit Kleppa, and her friend was from Denmark. Marit Kleppa and I talked about many things in Nepal, and sometimes we also talked about myself and my family. One day we talked about my wife and her wish to get an education to become a nurse. Marit Kleppa decided to pay the fee for Bina to attend the Sushma Koirala Memorial Nursing School in Kathmandu. For three years, Marit Kleppa and her friend Marit Bakke have shared the expenses. Toward the end of the third year, the two Marits invited us to see some parts of the beautiful country in Norway.

We flew from Kathmandu on 1st July, had transit in New Delhi and in Amsterdam. We really enjoyed the flight. Marit Bakke picked us up at the Oslo airport at around 9:35 in the morning on July 2nd, and after a little rest we had a great lunch at her house in Oslo. In the evening we had dinner at Marit Kleppa's house and enjoyed very much to play with Marit's two dogs, Maia and Freia.

Every day we visited new places like the Oslo harbour, the Kon-Tiki Museum, Holmenkollen ski jump and the Ski Museum, Vigelandsparken. We also spent a couple of days at a dream home (a cabin) on an island in the Norwegian mountains. One lovely and warm evening we visited Dag Norling (the chair person of the Norway-Nepal Association). With his wife and friends we enjoyed fresh strawberries while talking about their planned trip to Mustang in October.

One day we took the train from Oslo to Myrdal and Flåm, the ship to Bergen, and the night train back to Oslo. We enjoyed very much the view over Bergen from Fløyen. We saw so many interesting things like waterfalls, very big ships, and trains. I had seen similar nature in Switzerland some months earlier, but for Bina everything was new and special.

Bhim and Bina in Bergen.

Photo: Marit Bakke

It was a new and very special experience for both of us to eat shrimps. Never before had we seen a bowl filled with shrimps that we had to peel ourselves. Despite Bina's anxious look on the picture, we both quickly became clever enough to fill several pieces of bread. We did not leave the table hungry.

Ready to eat shrimps (from right): Bina, Bhim, Marit Bakke, Marit Kleppa.

Photo: Åse Grøneng

It is impossible to compare the nature in Nepal and Norway. But there are really big differences when we compare the two societies. In the Norwegian society people have a very good life. I am sure that this is because of the very good economy in Norway. We were, for instance, told that there are only two per cent jobless in Norway, and this means nothing comparing with Nepal. We did not meet any bad reactions from people, but we found that things are expensive in Norway - though we did not buy many things.

Bina and I really enjoyed staying in Norway. Perhaps this will be the first and last journey in our life to Europe. This was an unforgettable travel

Bhim Bahadur Thapa Magar and Bina Thapa, from Nepal.